

איציצרות

גליון שפועי מאיצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

ושמעו הולך בכל המדינות...

לאור בקשות רבות מאת ציבור דוברי השפות צרפתית ורוסית, הגנו שמחים להודיע שנפתח במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' מדור מיוחד שבו ירוכזו שיעורים ממשפיעי אנ"ש בשפות אלה.

השיעורים החדשים הללו יפתחו צוהר לדוברי שפות אלה, לתורתנו ולעצותיו של רבינו הקדוש, ולהתקרב אל ה"אוצר של יראת שמים".

להאזנה יש לחייג: 02-9950000 ולהקיש בתפריט הראשי את המספר 4 לצרפתית, או את המספר 5 לרוסית.

כמו כן אנו שמחים להודיע, כי עלה בידנו לפתוח מדור של ניגונים, בו יהיה ניתן להאזין לניגוני שבת ועוד ניגונים המסורים מדור לדור בקרב חסידי ברסלב.

להאזנה יש לחייג: 02-9950000 ולהקיש בתפריט הראשי את המספר 6.

בהזדמנות זאת אנו מבקשים מכל מי שבידו שיעורים מוקלטים של משיפיעי חסידי ברסלב, ליצור קשר עם המערכת בטלפון מספר 02-9993338 או בדוא"ל braslav@actcom.net.il כדי לזכות את הרבים.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	מורה"ן ליקוטי ה"א	הלכות ליקוטי ה"ב	תיקוטי תפילות ה"א	הדף היומי
שבת	טז	עד.	קצב	תעש תפ	קא
א	יז	עד:	קצג	תפא תפב	קב
ב	יח	עה.	קצד	תפג תפד	קג
ג	יט	עה:	קצה	תפה תפו	קד
ד	כ	עו.	קצו	תפז תפח	קה
ה	כא	עו:	קצז	תפט תצ	קו
ו	כב	עז.	קצה	תצא תצב	קז

יום של הפצה

כ בסיון

לעי"נ נורית זיויאן
בת סוניה סולי ע"ה

י"ל ע"י 'אוצרות ברסלב'

ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב ..... (1)718-8552121

מוקד הישועות 1800-255-522

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסת: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

איך מקדשים את החולין?

הבורא; בעין היציגות נראה שהטבע שולט כאן – ועלינו הוטל לגלות את המציאות האמתית.

עיקר תענוגו של הקב"ה כביכול שנרים את כל הבריאה, את כל המקומות הנמוכים – אל על, ונגלה בהם את מציאות ה'.

את זאת עושים קודם כל על ידי הכרה שהקודש הוא העיקר, ואילו החול טפל אליו. ואז, לא זו בלבד שהקודש נשאר בקדושתו, אלא גם כל חלקי החול באים אל תיקונם. שכן כאשר החולין משמש סיבה להבלטת מעלת הקודש, מתרומם גם החולין ובא אל תכליתו הנרצה, כיון שהוא הופך לחלק מן הגילוי השלם.

לפיכך, כאשר אנו מפרשים חלה – חלק של קודש – ומשאירים שיריים של חול, הובלטה העליונות של הקדושה על החולין שמשמש כמנוף לגילוי האלוהי: מה יקר וחשוב בעולם.

אך כאשר עשינו את כל העיסה קודש, אין כאן ראש ואין כאן שיריים, ולא הגענו למטרה כלל.

מצווה זו היא אם כן, תכלית הבריאה בדגם מוקטן.

כל עסקי החול נוטלים אפוא חלק נכבד בגילוי האלוהי. אין זה נכון להפריד בין חלקי החולין וימות השבוע, לבין חלקי הקודש והשבת, אלו כמו אלו נועדו לגלות דרכם את מציאות ה'.

אבל הכל תלוי בהתייחסות שלנו: אם נשכיל לכבד את חלקי הקודש ולשים אותם בראש סדר העדיפויות; כאשר נכיר בכך שהחלקים הקדושים בחיינו הם הם העיקר, וכל השאר הוא רק טפל – לא זו בלבד שביורנו לעצמנו חלקי קודש, אלא כל עסקי החול שלנו הפכו לחלק מן התכלית הקדושה שלנו עלי אדמות.

ההבלטה של הקודש יכולה לבוא בהרבה צורות. אך תחילה וראש – בהבנה הפנימית: לא לשכוח את התכלית; לייקר מכל יקר את אותן קביעות עתים לקודש; לשמוח בהן ולהכיר שהן הן המרכיבים החשובים ביותר של חיינו, לעד ולנצח נצחים.

או אז נפתע לגלות, איך גם כל חלקי החול הפכו להיות נצחיים ומלאי אור!

(עפ"י ליקוטי הלכות, חלה ה, ז-ח)

ששת ימים הוא עמל לפרנסתו. הוא יוצא בבוקר לאחר תפילת שחרית, וטורה כל היום כדי להרוויח ביושר את פת לחמו. בשעות העבודה הוא כל כך טרוד ועסוק – אין לו זמן לנשום.

לקראת ערב הוא חוזר לביתו, טועם משהו – ומיד מחיש פעמיו לבית המדרש, לקבוע עתים לתורה. הוא מנסה לחטוף דף גמרא, לא בכל יום הוא מצליח להתרכז, העייפות מנסה פעמים רבות להכריעו והוא נאבק באשמורות עינו בשארית כוחותיו.

ליל שבת. מרוץ החיים עוצר לפתע. באה שבת – באה מנוחה. יש לו כמה שעות שבהן הוא מזין את נפשו במזון רוחני. הוא מנסה לחטוף ככל

היותר. אך על אף הכל, טעם מריר עולה בפיו; הוא חש תסכול על החיים שמתבזבזים לו בין האצבעות.

נכון, הוא קובע עתים לתורה, וגם בשבת הוא משקיע קצת יותר בלימוד ובתפילה, אבל מה אלו נחשבים מול כל הימים שנשחקים בעמל כפיים? זה הרי 'בטל ברוב' – פי עשר ויותר!

"איך אמור כל החולין המגושם הזה להתחבר לעולם הנצחי

שאליו אנו מתכוננים?!" – הוא שואל את עצמו בכאב – "הרי רובו של היום והשבוע חולף תוך התבוססות בדברים גשמיים גרידא" – – –

בין המצוות המנויות בפרשתנו אנו מוצאים את מצוות הפרשת חלה, אחת מן המתנות שניתנו לכהן; יש להעניק לו את החלק הראשון מכל עיסה.

חז"ל הקדושים (בר"א, ד) מלמדים אותנו שמצווה זו היא אחת משלוש מצוות שבימותנו נברא העולם! הוגיעו עצמכם, כל הבריאה היתה כדאית בזכות מצווה זו. כך נרמז בתחילת התורה: "בראשית ברא אלוהים, ואין ראשית אלא חלה, שנאמר (מכבד טו): 'ראשית עריסותיכם'".

מה טיבה של מצווה זו שזכותה גדול כל כך?

בדיני הפרשת חלה אנו מוצאים דבר פלא: אדם שנדבה רוחו אותו להעניק לכהן את כל העיסה – לא עשה כלום, הקדושה אינה נתפסת כלל באותה עיסה. זאת מפני שחלה צריכה להיות 'ראשית' – 'שישיריה ניכרים'; בלא שיריים אין גם ראשית.

מצווה זו גונת בתוכה את סוד הבריאה, אומר רבי נתן, לא פחות ולא יותר. ואיך? העולם (מלשון) 'מעלים' את מציאות

סיפורי מעשיות – שיקוי פלאים

לעיל תואם במידת מה את המצב הרוחני שלנו – יש עצה: סיפורי מעשיות, באמצעותם ניתן לקבל 'עירווי' של סודות התורה, גם מבלי להבין שמין מהם.

מובן שכדי שהסיפורים הללו יפעלו את פעולתם, יש לרצות ולהשתוקק לצאת ממצב התרדמה. כמו כן דרושה ידיעה ואמונה בסיסית, שאין אלה סיפורים פשוטים, אלא רק עטיפה לסתרי תורה הנחוצים לנו כדי להתעורר ולחיות.

כך מדגיש רבינו במאמר שזמננו ציטטנו בכותרת: שצריך המספר מעשיות כאלה להשמר מתלמידים שאינם הגונים, ואף אם קורה שתלמידים כאלה שומעים – השי"ת עוזר לצדיק שדבריו הקדושים נשכחים מהאנשים האלה.

דרך זו איננה חדשה; בכל הסיפורים שבתורה טמונים רזים עילאיים, כמו כן חז"ל באגדות שלהם הכניסו את צפונות התורה.

כדאי גם לציין את שיחתו של רבינו בסיום המאמר שבכותרת: "מקובל לומר שסיפורי מעשיות מרדימים, אבל אני אומר שהם דווקא מעוררים".

אכן סיפורי מעשיות בעלמא, נטולי פנימיות – מרדימים, אבל סיפורי המעשיות שהצדיק מספר, טמונה בהם דעת נפלאה שבכוחה לעורר כל אחד משנתו הרוחנית.

כרגיל; חסר לו רק שכל לעשות וליצור.

כך קורה גם במימד הרוחני: לפעמים נכנסים למצב של תרדמה בעבודת השם, כלומר ממשכים 'לחיות' – מקפידים על קלה כחמורה, אבל הכל מתוך שיגרה והרגל, בלי דעת שתיוסם התחדשות והתעלות, ובלי לב שירגיש שמחה וחיות, כיסופים והתרגשות.

כלפי חוץ הכל בסדר לכאורה, הכל דופק כמו שעון, אבל... "רחמנא ליבא בעי"; וכפי שמתאונן הנביא: "ניגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבודני ולבם רחק ממני ותהי יראתם אותי מצוות אנשים מלומדה" (ישעיהו כט).

את השכל הרוחני החסר אפשר כמובן למלאות דרך תורה הקדושה, במיוחד בחלק הנסתר שבה, בפנימיות התורה, שהיא הנותנת חיות ועומק לחלק הנגלה שבה.

ברם, ללא הכנה מתאימה, רזי התורה עלולים להזיק יותר מלהועיל; אורם המבהיק של הסודות פשוט מסנוור את מי שאיננו ראוי להם. כיצד נוכל אפוא 'להעיר' את השרוי בתרדמה רוחנית?

לשם כך אנו זקוקים לסיפורי מעשיות שבהם גלומים סודות נשגבים ביותר כשהם עטופים בסיפור 'תמים', כך שהם מחלחלים ללא הפרעה לתת-ההכרה, לפני הנפש, שם הם מעוררים את הדעת מתרדמתה.

ובכן, אם חשים שהתיאור של התרדמה הרוחנית שתואר

"יש בני אדם שישנים את ימיהם. ואף שנדמה להעולם שהם עובדים את ה' ועוסקים בתורה ובתפילה – אף על פי כן, כל עבודתם, אין להשי"ת נחת מהם..."

"וצריך לעוררו משנתו, להראות לו פניו... כי השכל הוא הפנים, וצריך להלביש לו את הפנים בסיפורי מעשיות... כמו שמרפאין את העיוור... שלא יראה האור פתאום ויזיק לו".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א ס)

סיפורי מעשיות של רבינו – מי לא מכיר? לא רק שומרי מצוות. לא רק יהודים. רובנו גם מודעים לכך שמתחת למעטה הסיפורים האלה מסתתרים סודות התורה שפשוט בלתי אפשרי לגלותם במפורש.

אבל כמה מאיתנו יודעים שהם מהווים ממש "שיקוי פלא" חיוני לכל החפץ להתעלות בעבודת השם?

"יש בני אדם שישנים את ימיהם. ואף שנדמה לעולם שהם עובדים את השם ועוסקים בתורה ובתפילה – אף על פי כן, כל עבודתם אין להשי"ת נחת ממנה" –

בעת שינה, אדם ממשיך לחיות. כל מערכות גופו פועלות

רבי לייב מכפר וואטשעק – תלמיד רבינו

תוך אמונה שלימה בדברי רבינו, הלך רבי לייב ופיוזר את ממונו הרב לצדקה, בודעו כי בין כה וכה לא ישאר דבר ברשותו.

ואכן, דבר אחד מדברי רבינו לא נפל; רבי לייב חי את שארית ימיו מתוך עוני רב. אך ברוב צדקותו חסך תקופה ארוכה מפרוטותיו המעטות עד שהצליח לנדב ספר תורה לבית המדרש באומן. הכנסת ספר התורה התקיימה לפני ראש השנה האחרון לחייו, כפי שידע מפי רבינו.

זכה רבי לייב לחתן תלמיד חכם ועובד ה' מופלג, והוא רבי זלמן רבה של מדבדבקה שהיה תלמידו המובהק של מוהרנ"ת ונכדו של רבי יודל מגדולי תלמידי רבינו.

כך, כפי הנראה חוזה הוא שאין הדברים פשוטים כל כך... ביקש אפוא מרבי לייבלה אפטר, ששימש כמלמד לבניו, שיגש אל הרבי וישאל אותו לפשר אמירתו.

"אמור לו שיבוא אלי בעצמו", היתה תשובתו של רבינו לרבי לייבלה אפטר.

כשעמד רבי לייב מוואטשעק לפני רבינו, אמר לו: "שוב אלי בעוד שבועיים..."

בהגיע הזמן התייצב רבי לייב לפני רבינו, ויאמר לו הרבי כדברים האלה: "ידוע תדע כי גור דין מיתה ריחף מעל ראשך, אך אני החלפתי זאת בעניות גדולה עד שתאלץ לחזור על הפתחים" –

רבי לייב נותר על עמדו כהלום רעם, וכאשר הילחלה למוחו משמעות הדברים, פרץ בככי עז מאין הפוגות.

לנוכח בכיו נכמרו רחמיו של רבינו ואמר לו שוב: "חזור אלי בעוד שבועיים..."

כחלוף השבועיים נכנס רבי לייב אל הקודש פנימה, ואז שח לו הרבי: "לכטל מעליך כליל את גורת העניות – בלתי אפשרי, אך זאת פעלת, שלא תאלץ להתדפק על פתחי בתים. תחת זאת יבואו גנבים לביתך כמה פעמים בשנה הקרובה ויטלו את רכושך. לאחר מכן יתעוררו רחמיו של הפריץ עליך ויבנה בשבילך פונדק קטן, מומנו תתפרנס בדוחק כל ימי חיך".

בהודמנות זאת גילה לו רבינו גם את מספר שנות חייו –

בערב חג השבועות שנת תקס"ז נסתלקה לעולמה הרבנית, מחברתו הקדושה של רבינו הקדוש, מרת סאסיע.

עוד באותה שנה נשא רבינו בזיווג שני אשה אחרת מן העיר ברוד, כשהוא מטעים: "התורה אומרת לא טוב היות האדם לבדו ויאנינו רוצה להקרא לא טוב".

החתונה התקיימה בכפר וואטשעק בביתו של רבי לייב, מחסידיו הנאמנים של רבינו, שהיה אז בעל אמצעים כלכליים מרווחים.

שמחה עצומה שמח רבי לייב בזכות הגדולה הזו, בכך ראה עין בעין את רוח קדשו של רבינו, שכן זמן רב קודם לכן ביקר רבינו בביתו לרגל שמחת ברית המילה של בנו, והתבטא: "טוב היה להעמיד כאן חופה" –

מלכתחילה נקבעו נישואי רבינו להתקיים בעיר טשיקוב, אלא שבאותה עת ירדו גשמים עזים והדרכים השתבשו, ובסופו של דבר התקיימה החתונה בכפר וואטשעק, בביתו של רבי לייב, כדברי רבינו מאז.

בשבת שלאחר החתונה, כטוב לבו בשמחה, נטל רבי לייב שני כדים מלאים 'מעד' – משקה משוכח מהול בדבש) והניחם על השולחן. תוך כדי כך פנה אל רבינו וביקש: "רבי, ברכני נא כי גם בשנה הבאה אוכה לשפע כלכלי כמו בשנה זו, ואוכל לכבדכם שוב במשקה יקר זה".

אך רבינו נענה בשתי מילים: "אלוקים יודע!" נבהל רבי לייב מן התשובה; הוא ידע שאם רבינו משיב

התחכום של יצר הרע
עולה ככל שמתחכמים נגדו.

(עפ"י אבני'ה ברזל תקג)

ריקוד של צדקה

ערב אחד, כאשר בני החבורה היו יושבים בבית המדרש, מאזינים בשקיקה לדבריו של רבי סנדר בעבודת השם, נפתחת הדלת ובפתח עומד לו מיודענו פינייה המסכן, כולו רועד מקור - - -

בבית המדרש שורר חום נעים, והוא מתכרבל בפניתו ליד התנור, מנסה להטות אוזן קשבת לדבריו המעוררים של רבי סנדר. הוא שומע על מושגים חדשים בעבודת השם, ומרגיש שהוא הזדמן לקרבתם של אנשי מעלה, מורמים מעם, שאין להם בעולמם אלא רוחניות בלבד.

רבי סנדר מסיים את שיחתו, החסידים מתכוננים לצאת בריקוד המשמח את הלב, פינייה מתקרב לעברם מעם התנור, ודמעות זולגות מעיניו הכבויות. הוא מתאר להם את מצבו האומלל, כיצד הוא עומד במשך כל היום בשוק כשהוא קופא מקור, ללא לבוש ראוי לשמו - - -

על אתר נעמד רבי סנדר והחל לדבר גדולות ונצורות על מצוות הצדקה שנקרתה לפניו זה עתה. בני החבורה שומעים, ולבם החל לבעור; מצות צדקה גדולה וחשובה לפניו.

שמחת המצוה כבשה את לב כולם, ועד מהרה יצאה החבורה בריקוד נלהב על גודל הזכות. במרכז הריקוד הוצבה קופסת צדקה, ותוך כדי ריקדה נזרקו לעברה סכומי כסף ניכרים - - -

כאשר הקופסה התמלאה, ספר רבי סנדר את הסכום שהתקבל, והיה בו די והותר עבור קניית מעיל פרווה משובח לפינייה העני. אחר התבטא בפני בני החבורה: "אם בעולם הבא תעמוד לנו רק זכות של שערה אחת ממעיל פרווה זה - די בכך!"

אך משמים סיבבו אחרת.

בעיירה טירהוביצה הסמוכה התגוררה חבורה נלהבה של חסידים ברסלב, אשר בראשה עמד החסיד רבי סנדר שהיה בעבר סוחר גדול, אך לאחר שטעם את טעמה של ברסלב, השליך אחר גוו את כל עסקי העולם הזה, ומלבד השתדלות מועטה במכירת בדים, לא עסק בענייני פרנסה.

חבורה קדושה זו הצטיינה באחדות נפלאה. ביום מן הימים החליטו שכל כספם יתאחד לקופה כללית אחת משותפת, וממנה יתפרנסו כולם כפי צרכם. אומרים היו על חבורה זו כי אין הם מפרישים מעשר מממונם, אלא את כל ממונם הם נותנים לצדקה ואת המעשר הם משאירים לעצמם...

רבי סנדר מצידו הראה לכולם דוגמא אישית, כאשר את כל ממונו הפקיד בקופה זו - ולעצמו לא השאיר כלום, שכן כל סעודותיו היו מורכבות מלחם וחמיצת סלק בלבד. אך לאחרים שלח מומון בשפע, הוא שלח למשל פעם אחת בערב פסח לרבי הירץ שטרנהרץ, נכדו של רבי נתן, סכום נכבד של עשרים ושלשה רובלים לכבוד החג.

עיצומו של חורף בעיירה טולנה האוקראינית. פתיתים דקיקים של שלג מכסים את פני היקום. השעות נוקפות, והגבול בין החצרות לרחובות מתחיל להטשטש. הגדרות הנמוכות כמו נבלעות מאחורי מעטה השלג ומרכיבות יחדיו שטיח לבן למלוא רוחב העין.

בעיבורה של העיירה שוכן השוק המקומי, ולמרות מזג האוויר הקשה עומד לו פינייה העני בטבורו של השוק. בתרמילו כמה דגים מלוחים למכירה, וכך עומד הוא מאז שעות הבוקר, מנסה להציע את מרכולתו היחידה לבודדים שהעיוז להגיה מביתם המוסק.

עומד הוא חשוף לרוחות ולקור העז, מעיל ראוי לשמו אין לו. מדי פעם מסתובב הוא סביב עצמו ומניע את איבריו, שלא יקפאו לגמרי.

גם חורף זה עשוי היה להסתיים כפי שהסתיימו החורפים בשנים הקודמות, כאשר פינייה המסכן מייחל שהשמש תזרח שוב על הארץ, הקיץ יגיע, ואיתו יחלפו הימים הקרים המאיימים על בריאותו.

השבוע לפני...

השבוע לפני 77 שנה

פטירת אשת רבי אברהם שטרנהרץ

שנים רבות של יסופים ומאמצים הקדיש החסיד הנודע רבי אברהם שטרנהרץ בכדי לממש את חלומו לעלות לארץ ישראל ולהתיישב בה. עוד בשנת תר"צ השתדל רבות בדבר. הוא אף הצליח להשיג 'סרטיפיקט' (= אישור כניסה לארץ ישראל המנדטורית), אך העיקר היה חסר: רשיון 'יצאה מרוסיה הקומוניסטית. לא רק שאישור כזה לא הוענק לו, אלא שבמרתפי הק.ג.ב. רקחו לו תיק מיוחד כמינו, במטרה להפיל ולשלוטו למקום שממנו לא שבים...

בין השאר התכתב אז עם חסידיו ברסלב בוורשה הפולנית וביקש מהם לדבר על לבו של שגריר פולין בקייב, שישלח 'דרישה' לממשל הקומוניסטי שישחרר אותו לפולין, משם יוכל נקל לעשות את המשך הדרך לארץ ישראל.

אך המאמצים העלו חרס; במשך הזמן פג תקופתו של הסרטיפיקט, ובינתיים נשאר רבי אברהם לגור באומן, כשהוא אינו חוסך מאמץ להגיע לארץ הנכספת.

לקראת הקיץ של שנת תרצ"ד שוב היה בידי רבי אברהם אישור כניסה לארץ ישראל, עברו ועברו זוגתו (הראשונה) מרת איטה בתיה. בהתרגשות רבה התכוננה המשפחה לקראת המסע המיוחל, אך בערב שבת קודש, י"ח בסיון שנת תרצ"ד, קרה אסון, מרת איטה בתיה נסתלקה לבית עולמה.

הדבר נפל על רבי אברהם כרעם ביום בהיר. לכך מעצם האסון היה בכך עיכוב משמעותי בדרך להתגשמות חלומו לחונן את עפר הארץ הקדושה.

בעיצומו של ימי השבעה, ביום כ"ב בסיון, התיישב וכתב מכתב נרגש לחסידיו ברסלב בארץ ישראל, כשהוא פותח את המכתב בדברים האלה: "הגם שלא עליכם, ימי אבלי עלי - תקותי עוד לא נאבד כלל, ועיני כלות וצופות בכל יום להשיג רשיון חדש, ואפילו עוד לשיפוקאטי (= כרטיס הפלגה)".

במכתבו הוא מספר למכריו בארץ הקודש, כי בכונתו להפיץ בה את תורת רבינו הקדוש ותלמידיו, "על ידי התגלות מהעלמות סודות הנוראות שלהם, כמותל המערבי ובמיוון אצל התנא רשב"י" כשהוא מוסיף ש"אם יהיה די בעורי לבוא לארץ הקדושה, בדעתי אפילו לנסוע לכל קלאני (= מושב) ולהפיץ מנהל הנובע, מים חיים לישראל עם קדוש שבארצנו הקדושה, כי מאמני אני שדברי אדמו"ר זללה"ה סמוגלים ביותר לעורר לב ישראל בארץ ישראל".

פטירת זוגתו, לא החלישה את רוחו, והוא אף מצא בכך רמז נפלא שכעת יוכה לעלות לארץ ישראל: "תענינו בספר המידות אות א' - אחר אות אלמן נכתב אות ארץ ישראל... וגם בליקוני מוהר"ן בסיון מ"ו מדבר שם מארץ ישראל, ושם מובא היתן א'מרי שפר - ראשי תיבות 'אשה'. זהו סימן שעת אשה שלי היא ארץ ישראל!"

שנתיים בקירוב עברו, ובשנת תרצ"ו זכה סוף סוף להגשים את חלומו ולעלות לארץ ישראל.

(שאריית ישראל, לה)

לחידודא

חידה מס' 102

איך כינה רבינו את רש"י?

הפתרון לחידה מספר 101

איזו ברכה בירך רבינו את רבי אהרן

מברסלב לעולם הבא?

שיזכה להבין שם את שיחות החולין שלו

(חיי מוהר"ן תקט)

זכה בהגרלה לחידה מס' 100

מנחם סלמנוביץ, מודיעין עילית.

בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'

רחוב מאה שערים 110 ירושלים

